

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdu a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **V. H. N.**, zastoupen JUDr. Irenou Slavíkovou, advokátkou se sídlem Wenzigova 1871/5, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 4. 2019, č. j. 78 Az 2/2019 - 42, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 2. 2019, č. j. OAM-43/ZA-ZA11-HA08-2019, byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

[2] Žalobce následně podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který ji rozsudkem ze dne 24. 4. 2019, č. j. 78 Az 2/2019 - 42, zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) poté podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tím, že by byl nucen ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu vycestovat a opustit svou rodinu. Nemohl by tedy o ni pečovat, přičemž v České republice žijí jeho manželka a dvě děti nízkého věku, o něž se jeho manželka nemůže postarat sama. Manželka stěžovatele je na mateřské dovolené, a proto je na jeho součinnost odkázána. Procedura podání a vyřízení žádosti o pobytové oprávnění na zastupitelském úřadě v Hanoji je značně zdlouhavá a vedla by dle stěžovatele k odloučení rodiny na dlouhou dobu ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti. Vycestování by tak pro stěžovatele dle jeho vyjádření znamenalo nenahraditelnou újmu, která by byla větší, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám na základě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a přiznání odkladného účinku by nebylo dle stěžovatele ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření nepovažoval návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele za důvodný. Stěžovatelem uvedené skutečnosti dle žalovaného nenásvědčují tomu, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly újmu, která by v jeho konkrétním případě svědčila pro přiznání odkladného účinku. Respektování pravomocných rozhodnutí správního orgánu, stejně jako dodržování zákonných postupů při úpravě konkrétního pobytového režimu představují dle žalovaného důležitý veřejný zájem.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá kasační stížnost v daném případě ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[9] Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí správního orgánu ztratí pobytové oprávnění, v důsledku čehož bude následně nucen opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím zdejšího soudu o jeho kasační stížnosti.

[10] Tato skutečnost by pro stěžovatele představovala značný zásah do jeho osobních a zejména rodinných poměrů tak, jak je stěžovatel vylicil, a nepříznivě by se dotkla jeho nejbližších rodinných příslušníků. I pro řádný výkon práva stěžovatele na spravedlivý proces může být podstatné, aby mohl setrvat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátkou, náleží k právu na spravedlivý proces i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu pokyny pro výkon zastoupení, poskytovat mu potřebnou součinnost atd. Pokud by tedy byl stěžovatel nucen opustit území České republiky před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, spatřuje zdejší soud nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, rovněž v možném omezení stěžovatelova práva na spravedlivý proces.

pokračování

[11] Nejvyšší správní soud neshledal ani skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“. S ohledem na rodinné vazby stěžovatele na území České republiky a jeho právo na spravedlivý proces stojí v daném případě proti újmě, která hrozí stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti má v každém případě dočasnou povahu, neboť pouze dočasně oddaluje (nikoliv ruší) právní účinky rozhodnutí žalovaného.

[12] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, což vyvolává právní následky stanovené v § 78b zákona o azylu.

[13] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. června 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu